

UMĀŠNĀ • TANĀĀIT

StĀ™eda, 04 leden 2023

Tenhle pĀ™Ā-bĀh napsal Pepa Kouba do komentĀĀ™Ā- a protoĀ¼e je moc hezkĀ½, nemohla jsem ho tam nechat, a Āĵup s na titulnĀ- stranu. OstatnĀ ony byly o tom tancovĀjnĀ- skoro vĀĵechny krĀĵsnĀ©... Ale - tak Ā•tĀte... JĀĵ a moji dva kamarĀĵd studenti, vĀĵk vĀĵech 19 let, jsme jednu sobotu Prahu nechali Prahou, a vlakem dojeli do ĀĀernoĀĵic, o kterĀ½ch kamarĀĵd Petr N. tvrdil, Ā¼e je tam tancovaĀka a pĀ™ebuchtĀ-no. Opak byl pravdou. Netrvalo dlouho, abychom zjistili pĀ™Ā-Āĵinu. Nec byl internĀĵt plnĀ½ chlapcĀ. Do sĀĵlu jsme ale pĀ™iĀĵili vĀ•as, usedli na strategickĀ© mĀ-sto s dokonalĀ½m pĀ™ehledem. I n muĀ¼i existuje mĀĀ™Ā-tko, na kolik jako ĀĀžlovec Ā¼enĀĀ© mĀĵ. KdyĀ¼ vedle mĀĵ bude sedĀĵt Delon, Ā¼ĀĵdnĀĵ mĀĵ neu

V naĀĵĀ- trojce

jsem mĀĵl dvojku na zĀĵdech, vĀ½Āĵka nic moc, blonĀĀĵĵk, ale prĀ½ neskuteĀĵnĀĵ modrĀ© oĀĵi, ĀĵirokĀĵ ramena a v navazovĀjnĀ- znĀĵmosti ukecanĀ½. Petr s ĀĀ-slem jedna, mĀĵl dokonalou vĀ½Āĵku, pohlednĀ½, tmavĀ© vlasy, plynnĀĵ mluvil nĀĵmecky a bez jakĀ©koliv nervozity navazoval s dĀĵvĀĀty inteligentnĀ- hovor; ale v tanci nic moc. Petr N. mĀĵl trojku. Byl v navazovĀjnĀ- znĀĵmosti nervĀ³znĀ-, chybĀĵla mu stejnĀĵ jako mnĀĵ vĀ½Āĵka klasickĀ©ho muĀ¼e, a navĀ-c momentĀĵlnĀĵ chodil s dĀĵvĀĀte, kterĀ© studovalo jazykovou Āĵkolu, a bral to vĀĵechno moc vĀĵĀ¼nĀĵ. PĀ™esto, Ā¼e jeho maminka byla bĀ½valĀĵ baletka, tak s tancem takĀ© nic moc. Jeho sestra Milina naopak zdĀĵdila od maminky talent a procestovala celĀ½ svĀĵt.

To nĀĵdhernĀ©

dĀĵvĀĀe jsem zaznamenal okamĀ¼itĀĵ, a potĀĵĀĵilo mĀĵ, Ā¼e opakovanĀĵ si naĀĵi trojici prohlĀ-Ā¼ĀĀ-. Lovec Ā•.1, Petr L., sedĀĵl zĀĵdy. Jakmile muzikanti vzali hudebnĀ- nĀĵstroje do ruky, vyuĀ¼il jsem momentu, kdy si nĀĵs opĀĵt prohlĀ-Ā¼ĀĀ, sepnul ruce jako svatĀ½ AntonĀ-n, vycenil zuby v Ā°smĀĵv, a pravou rukou dĀĵlal ukazovĀĵĀkem krouĀ¼ky. KĀ½vla. Vystartoval jsem okamĀ¼itĀĵ. A kdyĀ¼ jsem jĀ- podĀĵval ruku, mĀĵl jsem uĀ¼ nĀĵkolik "vĀĀĵĵĀ" za zĀĵdy, a hudba zrovna spustila naplno. Po skonĀĀenĀ- taneĀĵnĀ- sĀ©rie mĀĵ pĀ™ivedla do rozpakĀĵ otĀĵzkou, zdali bych pro ni znovu pĀ™iĀĵel. Od tak krĀĵsnĀ© dĀĵvky v bĀĵlĀ½ch Āĵatech s velkĀ½mi modrĀ½mi puntĀ-ky to byla pĀ™ekvapujĀĀ- nabĀ-dka.

Zmohl jsem se

jen na otĀĵzku: ĀĀPokud s tĀ-m hodĀĵĀĵ drĀĵĀ¼dit svĀ©ho milĀ©ho, tak ne. PrĀĵt se nechci.ĀĀ© OdpovĀĀĀ mĀĵ uklidnila: ĀĀMilĀ©ho nemĀĵm".

Hudba hraje, Ā•as

letĀ-, schylovalo ke konci. Ozval se vysokĀ½ hlas trubky a sĀĵlem letĀ- oznĀĵmenĀ-, Ā¼e vyhlaĀĵujĀ- sĀ³lo nejhezĀĀ- dĀ-vce dneĀĵnĀ-ho veĀĀera. ĀĀJe to dĀ-vka v bĀĵlĀ½ch Āĵatech s mnoha modrĀ½mi puntĀ-kyĀĀ©, informuje mikrofon. TaneĀĵnĀ- pĀĵry se rozestoupily do kruhu. MĀ-sto radosti, Ā¼e je nejhezĀĀ- dĀ-vka dneĀĵnĀ-ho taneĀĵnĀ-ho veĀĀera, se jĀ- podlomila kolena.

JĀĵ kritickĀ©

situace Ā™ĀĀĀ-m jako chlap. VĀ-m, Ā¼e se to nesluĀĀĀ-, ale plĀĵcl jsem ji lehounce po zadeĀĀku a upozornil, Ā¼e mĀĵm Āĵkolu taneĀĵnĀ-ho mistra Chrastila.

Vzpamatovala se

a krouĀ¼ili jsme dlouhĀ½mi kroky volnĀ½m prostorem v rytmu valĀĀ-ku.

Jak to skonĀĀilo?

Na malĀ©m ĀĀernoĀĵickĀ©m nĀĵdraĀ¼Ā- naĀĵe trojice odĵĀ-Ā¼dĀĵla vlakem vpravo a krĀĵska s pĀĵr dĀĵvĀĀty vlevo. Dostal jsem pusy a pĀ™Ā-slib, Ā¼e v mĀĵsĀ-ci ĀĀervenci v dneĀĵnĀ-ch Āĵatech pĀ™iĵde nĀĵkterou nedĀĵli na dostihy.

Poznal bych

ji i obleĀĀenou v teplĀĵcĀ-ch.

NepĀ™iĀĵla. Pepa Kouba

<http://www.kudlanka.cz>

VytvoĀ™eno pomocĀ- Joomla!

GenerovĀĵno: 25 February, 2024, 06:08

